

Методичні та психолого-педагогічні проблеми викладання іноземних мов на сучасному етапі: матеріали V Міжнародної науково-методичної конференції (22 листопада 2012 р.). – Харків, 2012. – С. 108-109.

САМОСТІЙНА НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.

Ленюк Н.М. (м. Херсон)

У теперішній час вища школа покликана забезпечити підготовку фахівців, що поєднують професійну компетентність і вміння швидко адаптуватися до мінливих життєвих умов, брати на себе ініціативу, самостійно приймати рішення і реалізовувати їх на практиці. Ця вимога висуває на перший план здатність до саморозвитку та самовдосконалення, а, отже, до постійної самоосвіти особистості фахівця.

Актуальність проблеми організації самостійної навчальної діяльності (СНД) набуває особливого значення у зв'язку з оптимізацією кредитно-модульної системи навчання, спрямованої на розробку нової концепції СНД з урахуванням особистісно орієнтованого розвитку студентів.

Проблема СНД студентів досить повно і докладно розглянута в методиці викладання іноземної мови, їй присвячено спеціальні дослідження і відводиться певне місце в навчальних посібниках (Гарунов М.Г., Гез Н.І., Ляховицький М.В., Миролубов А.А., Фоломкина С.К., Шатілов С.Ф. та ін).

Проведений аналіз наукових праць показав, що немає єдиної точки зору щодо поняття "самостійна робота". С. І. Архангельський визначив СР як самостійний пошук необхідної інформації для отримання знань, вирішення навчальних чи професійних задач [1, с. 53]. Н. В. Кузьміна вважає що, СР є виявом самостійності розуму, що передбачає наявність внутрішніх спонукань, осмислення змісту та цілей роботи [2, с. 223]. До поняття "самостійна робота" Г. В. Рогова та її колеги відносять діяльність, що

передбачає максимальну активність того, хто навчається, по відношенню до предмета діяльності та матеріалу, який засвоюється.

З впровадженням у навчання (зокрема, в навчання іноземним мовам) особистісно-діяльнісного підходу, орієнтованого не тільки на засвоєння знань, але й на способи цього засвоєння, на образи і способи мислення і діяльності, змінився і підхід до питання самостійної роботи. Тепер науковці визначають СР як діяльність студентів, спрямовану на повне засвоєння навчальної програми, без прямої участі викладача в аудиторний та у позааудиторний час.

Останнім часом переважна більшість дослідників у галузі педагогіки і методики говорить про те, що СР/СНД є одним з основних засобів розвитку творчої діяльності учнів у вузі, що в СР/СНД криється основний резерв підвищення ефективності навчання і якості підготовки фахівців. У сучасній вищій школі навчальний процес все в більшій мірі набуває характеру самостійної праці студентів, що організовується і перевіряється викладачем на основі новітніх методів і засобів навчання .

Основними завданнями, що мають бути вирішені у процесі викладання іноземної мови, є: формування комунікативної компетенції у сферах професійного спілкування в усній та письмовій формах; досягнення рівня практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої діяльності; оволодіння засобами отримання новітньої фахової інформації з іноземних джерел.

Таким чином, правильно організована самостійна навчальна діяльність студентів під час вивчення іноземної мови сприяє розвитку пізнавальних здібностей студентів, появи внутрішньої мотивації, розвитку мовленнєвих навичок та вмінь та розширенню мовної практики студентів.

Література

1. Архангельский С. И. Учебный процесс в высшей школе, его закономерные основы и методы / С. И. Архангельский. – М. : Высшая школа, 1980. – 368 с.

2. Кузьмина К. В. Методы системного педагогического исследования : учеб. пособие / К. В. Кузьмина. – Л.: ЛГУ, 1980. – 266 с.

.